

só, ki volt L. M.? Hihetné: az fró ismeretlen szerelme, talán Lágyl-keblő Miel, de annyit mégis megtud egy helyen (Krúdytól), hogy „kedves Miklós”.

Közöljük a megfellelt: a cllkek Krúdy barátjának, Lázár Miklós újságírónak voltak adresszálvá, aki rövid bécsi emigrációjában kiadott folyóiratában, az Új Könyvben közölte őket.

Hajdú Tibor

## KRÚDYRÓL, ÖSSZEVISSZA

Azt hinné az ember, az elmúlt évtizedekben eleget írtunk, beszélünk, szavaltunk 1918—19 forradalmairól legalább ahhoz, hogy Károlyi Mihály Népköztársaságát minden iskolásgyerek megkülönböztesse a Tanácsköztársaságtól. Krúdy Gyula válogatott publicisztikája tavaly megjelent első kötetének (*Magyar tükrő*) utószavában mégis azt olvashatjuk: „Az első cikk még diákkorából való, az utolsó a Magyar Tanácsköztársaság egyik legszebb ünnepnapjáról, a kápolnai földosztásról szól.”

Azt unalomig ismételtük broszúráról broszúrára: a Tanácsköztársaság legnagyobb hibája volt, hogy nem osztott földet. Kápolnán (pontosabban: a szomszédos Kálban) viszont Károlyi Mihály osztotta fel saját birtokát egy hónappal a Tanácsköztársaság kikiáltása előtt. Megesik az ilyen elírás, nem kell köztöködni — gondoltuk tavaly. Most viszont, minden Krúdy-rajongó örömére, megjelent a válogatás második kötete (*Pesti album*), amely a kötet tájékoztatója szerint „az 1919 augusztusa és 1933 májusa között keletkezett, elsősorban naplpolitikai, társadalmi kérdésekkel foglalkozó cikkeket tartalmazza”. 1919 augusztusa? A szerkesztő mindössze három olyan írást közöl, melynek keletkezési idejét 1919-re teszi. Mindhármuk tartalmából kitűnik, hogy korábban, az első világháború éveiben (1916—18 között) íródtak, de az 1963-ban megjelent *Pesti levelek* napos bibliográfiájából is meghudhatia, aki veszi magának a fáradságot: mindhárom megjelent még 1918-ban.

Igy a kötet a valóságban 1920-szal kezdődik, s a válogatásból kimaradt egy nem éppen érdektelen féléves periódus, mikor Krúdy, más haladó írókhoz hasonlóan, rezignált csalódással írt a leverte forradalomról, fokhagyma- és bakancsszagúnak nevezve, akkori hangulatára legjellemzőbb cikkében. Hamar visszatért korábbi, az őszirózsás forradalom alapján álló, Károlyi-párti szemléletéhez, mint azt a *Pesti album* egyébként igen sikerült válogatásából is láthatja az olvasó. A *Pesti album* írásai egyébként publicisztikai jellegűeknek megfelelően számtalan napi eseményre, elfelejtett emberekre vonatkozó utalást tartalmaznak. Ezeket a mai olvasók többsége nem is értheti, s a kötet végén közölt ötletes „kis Krúdy-szótár” csak kisebb felüket s nem mindlíg a fontosabbakat oldja fel. Így az *L. M. emlékkönyvébe* című cikksorozatnál hiába töpreng az olva-